

ת"פ 8559/03/15 - בתי זקוק לנפט בעמ, אליעז ביליק, אברהם וקנין, דוד אריה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 8559-03-15 מדינת ישראל נ' בתי זקוק לנפט בעמ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 6

1. בתי זקוק לנפט בעמ 2. אליעז ביליק 3. אברהם וקנין 4.
דוד אריה

מדינת ישראל

בפני כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשים

נגד
משיבה

החלטה

בפני בקשה לעיון בחומר חקירה (לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982; להלן: החסד"פ).

כתב האישום וטענות הצדדים:

1. נגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות לפי חוק המים, תשי"ט - 1959 [להלן: החוק]. למבקשת 1 מיוחסת עבירה של אי הימנעות מפעולה המזהמת מים, עבירה לפי סעיף 20ב(א) ביחד עם סעיף 20כא' לחוק; למבקשים 2-4 מיוחסת עבירה של הפרת אחריות נושא משרה בתאגיד, עבירה לפי סעיף 20כב' לחוק.

2. כעולה מכתב האישום, ביום 18.11.2008 אירעה דליפה של דלק סילוני אל מימי נחל גדורה. בדיקות העלו כי מקור הדליפה הוא בסדר של אחת מדפנות של צינור דלק של מפעל בבעלות המבקשת 1.

3. בעקבות זאת הורה המשרד להגנת הסביבה למבקשת 1 לשאוב את הדלק המזהם. המבקשת 1 שכרה את שירותיה של חברת NRD פיתוח משאבי טבע בע"מ, וזו שכרה את שירותיה של חברת "צמנטל סולל בונה" כקבלן משנה, לביצוע עבודות קידוח שיאפשרו את עבודות השאיבה של הדלק.

עמוד 1

במקביל לאפיקו של נחל גדורה עובר צינור ביוב תת קרקעי.

4. ביום 7.9.10 החלה חברת צמנטכל לבצע את אחת מעבודות הקידוח. בעומק של כשלושה מטרים פגע המקדח בצינור סניקת ביוב, המשמש לסניקת ביוב מאזור הקריות אל מתקן לטיהור שפכים בחיפה. כתוצאה מכך, נפער פתח בצינור הביוב, ומי ביוב גולמי החלו לזרום מהצינור לתוך הנחל.

זרימת הביוב אל הנחל נמשכה באותו יום, ולמשך מספר שעות.

המשיבה ערכה בדיקות של מי נחל גדורה לאחר הפגיעה. הבדיקות של דגימות המים שנלקחו ממקום הפגיעה בצינור הראו, כי סמוך למקום הפגיעה בצינור הביוב הכילו מי הנחל חיידקי קוליפורמים צואתיים בריכוז הגבוה פי 24,000 מהערך המירבי המותר על פי התקנות. בנוסף, עומס החומר האורגני שנמצא במקום הפגיעה התגלה כגבוה פי 30 מהמותר על פי התקנות. אף עכירות המים עלתה, ובמקום הפגיעה נמצא ריכוז מוצקים מרחפים בשיעור הגבוה פי 20 מהערך המירבי המותר על פי התקנות. בנוסף, ריכוזי חנקן אמוניאקלי בנקודת הפגיעה היו גבוהים כמעט פי 50 מהערב המרבי המותר על פי התקנות, וריכוזי הזרחן - פי 2 מהנדרש בתקנות.

בנוסף נלקחו דגימות מים במורד הנחל (במרחק של כ- 100 מטרים ממקום הפגיעה בצינור), ואף שם נמצאו ערכים גבוהים מעבר למותר, בפרמטרים אשר צוינו לעיל.

5. לטענת המשיבה, המבקשים הפרו את חובתם להימנע מפעולות המזהמות מים, והמבקשים 2-4 לא פיקחו ולא ביצעו את כל שניתן היה לבצע כדי למנוע את העבירה על ידי התאגיד ומי מעובדיו.

6. הבקשה לעיון בחומר חקירה מתייחסת למספר מסמכים, כמפורט להלן:

- א. טפסי נטילת דגימה שנערכו בעת הדגימה (לרבות תרשימים, מספר ומיקום נקודות הדיגום).
- ב. פירוט השיטות ששימשו את הדוגמים בביצוע הדגימות, ציון השיטות והעתקי מסמכים המתארים את השיטות.
- ג. תיעוד אופן האחסון והשינוע של הדגימות עד למעבדה, וכן טופס "שרשרת ראיות" במעבדה.
- ד. שיטות דגימה ואנליזות לפיהן עבדה המעבדה לצורך קביעת ממצאיה המפורטים בכתב האישום.
- ה. תיק המעבדה ביחס לדגימות (לרבות דו"חות כויל, נהלי מעבדה, דו"ח ולידציה [תיקוף] לשיטות הדיגום, רישומים שנעשו במעבדה, חישובי אי ודאות של תוצאות הבדיקה).

ו. כתב הסמכה של המעבדה בתקופה הרלבנטית, לרבות תוצאות מבדקים של הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, התקפים לתקופה הרלבנטית לכתב האישום.

ז. העתק מנוהל QP-021 אשר על פי תעודות הבדיקה, בהתאם לנוהל זה בוצעו הבדיקות.

ח. כתבי הסמכה של מר אלון בן מאיר (פקח רשות נחל הקישון, המצוין כמי שנטל את הדגימות) ושל מר אלדד חדידה (המצוין כנציג המעבדה אשר קיבל את הדגימות).

ט. הסכם ההתקשרות בין המשרד להגנת הסביבה לבין המעבדה הרלבנטית, לרבות נהלי עבודה ונהלי דיגום שהעבירה המעבדה למשרד להגנת הסביבה.

י. כתבי הסמכה של ד"ר עדי פלג וד"ר אלדד אלרון, אשר על פי חומר החקירה אישרו את תעודות הבדיקה.

יא. הבהרה ביחס לתפקידה של גב' שולימוביץ, וככל שהייתה מעורבת בתהליך נטילת הדגימות/העברה/בדיקה - מתבקשת גם העברת כתבי ההסמכה הרלבנטיים לגביה.

7. לטענת המבקשים, כתב האישום אינו מייחס להם רק את אירוע גרימת הנזק לצינור הסניקה, אלא גם את זיהום הנחל (לרבות נתונים אודות חומרתו של הזיהום). העובדות הנטענות בכתב האישום מתבססות על נתונים מספריים של תהליכי דיגום ובדיקה. המדובר בהליך רב שלבי המערב מספר רב של אנשים. לא ניתן ללמוד על תקינות ההליך (הן של הדיגום והן של הבדיקה) רק מקריאת "השורה התחתונה". משכך קם צורך בקבלת נתונים אודות כל אחד ואחד משלבי הדיגום, העברת הדגימות למעבדה, אופן ביצוע הבדיקות ועוד כיוצא באלה. על פי הטענה, ייתכן שתוצאות הבדיקות שונות מהותית מהתוצאות שהתקבלו על ידי המעבדה [הן בשל טעות באחד השלבים, והן בשל העובדה כי קיים תחום של אי-ודאות בכל תוצאה של בדיקת מעבדה].

בנוסף, נטען כי קבלת המסמכים הנדרשים בבקשה יאפשר לבדוק אם נפלו טעויות [אצל הדוגם או במעבדה] וכן לבחון אם המעבדה עמדה בדרישות התקן החלות עליה, לרבות הדרישה של שמירת רשומות.

8. המשיבה התנגדה לבקשה, ולטענתה מדובר ב"מסע דיג" אשר כל מטרתו להקשות על המאשימה בניהול ההליך. המשיבה סבורה כי הנתונים והמסמכים הנדרשים אינם רלבנטיים להגנת הנאשמים, שכן אין המדובר בשפכים של המפעל. על פי הנטען בכתב האישום, המבקשת 1 פגעה בצינור ביוב ראשי אשר אינו בשליטתה, ומידת הזיהום של הביוב העובר בצינור - אינו בשליטתה של המבקשת או בידיעת מי מהמבקשים. לפיכך, אין המדובר, למשל, במי שמבקש לבדוק את הדגימות ותוצאות הבדיקות שכן תוצאותיהן אינן מתיישבות עם רמת הפיקוח והטיפול שהוא מבצע בשפכים.

9. עוד הפנתה המשיבה להחלטות שונות בהן נקבע, כי בשים לב לכך שנהלי המעבדה אינם מצויים בידי

המאשימה אלא בידי המעבדות, הרי שנקודת המוצא היא שיש להעדיף את המסלול של סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי. היעדרות לבקשה משמעותה קביעה, כי בכל תיק ותיק נהלי מעבדה הם חלק מחומר החקירה, אף מבלי שההגנה הצביעה על זיקה קונקרטיה לאישום. עוד נטען כי יש להבחין בין חומר כללי המשמש את המעבדות לבין חומר ספציפי הנוגע לבדיקות.

10. לעניין המסמכים מושא הבקשה, הודיעה המשיבה כדלהלן:

- א. טפסי נטילת דגימה - אין בידי המשיבה מסמכים נוספים מעבר למה שנמסר.
- ב. פירוט השיטות ששימשו את הדוגמים בביצוע הדגימות - נמסרה הסמכתו של הדוגם (אלון בן מאיר); הועברו מסמכים באשר להנחיות המעבדה על פיהן נטל את הדגימות.
- ג. תיעוד אופן אחסון ושינוע של הדגימות - נטען כי המידע מצוי בטופסי נטילת הדגימות. אשר לטופס "שרשרת ראיות" נטען כי בטופס נטילת הדגימה מופיע שם נציג המעבדה אשר קיבל את הדגימה.
- ד. שיטות דגימה ואנליזה - נטען כי אין המדובר בחומר חקירה.
- ה. דו"חות כיול ונהלי מעבדה, לרבות דו"ח ולידציה לשיטות הדיגום - נטען כי אין המדובר בחומר חקירה. בנוסף נטען כי החומר המבוקש אינו מצוי בידי המשיבה. אשר לרישומי המעבדה - הועברו מסמכים נוספים אשר המעבדה איתרה בקשר לאחת הבדיקות (אמוניה). לעניין חישובי אי ודאות של תוצאות הבדיקה, נטען כי אין המדובר בחומר חקירה.
- ו. כתב הסמכה של המעבדה בתקופה הרלבנטית - נטען כי המסמכים יועברו להגנה. לעניין מבדקים של הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, נטען כי אין המדובר בחומר חקירה.
- ז. נוהל QP-021 - הועבר לעיון ההגנה.
- ח. כתבי הסמכה של אלון בן מאיר ואלדד חזיזה - הועברו לידי ההגנה.
- ט. הסכם התקשרות בין המשרד להגנה הסביבה לבין המעבדה - נטען כי אין המדובר בחומר חקירה, וכי בנוסף ההסכם המבוקש עשוי לכלול אינטרסים מסחריים ואחרים של צדדים שלישיים, אשר אין הצדקה לחשיפתם.
- י. כתבי הסמכה של ד"ר פלג ואלרון - כתב ההסמכה של ד"ר פלג הועבר להגנה. כתב ההסמכה של ד"ר אלרון חסר שכן המשיבה לא יצרה עמו קשר. ככל שיתקבל כתב ההסמכה מד"ר אלרון - הוא יועבר לידי ההגנה.
- יא. הבהרה ביחס לתפקידה של גב' שולימוביץ - הועברה לידי ההגנה.

11. בדיון בפני, ולאחר שלמעשה הצטמצם היקף הבקשה, טענו ב"כ המבקשים, כי נהלי המעבדה הכרחיים ורלבנטיים, כיוון שרק לאחר שההגנה תקבל את נהלי הבדיקות, ניתן יהיה לדעת אילו דרישות תיעוד מחייבות את אנשי המעבדה, ואם עבודת המעבדה נעשתה כהלכה.

12. לטענת ב"כ המשיבה, קבלת עמדת המבקשים תוביל לתוצאה לפיה בכל תיק ותיק - יהיה על המשיבה לאסוף עשרות נהלים, כחלק מתוך תיק החקירה. מעבר לפן העקרוני, עמדה ב"כ המשיבה על הקושי הטכני הכרוך בכך, שכן לעתים עוברות שנים בין מועד ביצוע הבדיקה לבין מועד ניהול ההליך. לעתים השיטות והנהלים משתנים, ויש בדרישה לשימור ואיסוף כל נוהל ונוהל משום הכבדה יתרה. נטען כי דרך המלך בעניין זה היא בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ - הליך המאפשר למותב השומע את התיק ואת העדות להחליט באופן ענייני אם המסמך המבוקש נחוץ אם לאו.

13. בטרם מתן החלטה, העבירה המשיבה לעיוני העתק של מסמכים אשר נותרו במחלוקת (אציין כי עקב תקלה, דבר הגשתם של המסמכים הובא לידיעתי אך לאחרונה; זאת על אף העובדה כי המסמכים הוגשו לבית המשפט כבר בתחילת חודש ספטמבר 2016). המשיבה העבירה לעיוני את המסמכים הבאים:

א. הסכם שנחתם בין המשיבה לבין חברת "בקטוכם" (המעבדה הרלבנטית); המדובר בהסכם שנחתם ביום 1.7.2011.

ב. שורה של נהלים פנימיים של חברת "בקטוכם" בנושאים שונים, וביניהם:

- (1) קביעה כמותית של כלל מוצקים מומסים במים, בשפכים ובקולחין בשיטה גרבימטרית;
- (2) בדיקת מים לקוליפורמים וקוליפורמים צואתיים בשיטת ה-MF ואשור E.COLI;
- (3) בדיקה כמותית של סולפידיים במים, בשפכים ובקולחים בשיטה טיטרימטרית;
- (4) קביעה כמותית של אמוניה במים, בשפכים ובקולחים בבוצה ובקרקע בשיטה טיטרימטרית;
- (5) קביעה כמותית של צריכת חמצן כימית בשפכים ובקולחין בשיטה ספקטרופוטומטרית;
- (6) קביעה כמותית של כלורידים במים, בשפכים ובקולחים בשיטה טיטרימטרית;
- (7) קביעה כמותית של זרחן כללי במים, בשפכים ובקולחים בשיטה ספקטרופוטומטרית;
- (8) דיגום, שימור והובלה של דוגמאות מי שתיה, מים המשמשים לייצור מזון, מי תהום ומים להמודיאליזה;
- (9) קביעה כמותית של זרחה במים, בשפכים ובקולחין בשיטה ספקטרופוטומטרית;

(10) קביעה כמותית של צריכת חמצן ביוכימית בשפכים, בקולחים ובמים בשיטה טיטרטרית.

14. עוד יצוין, להשלמת התמונה, כי המבקשים כפרו במיוחס להם בכתב האישום. בכל הנוגע לנטען בכתב האישום ביחס לזיהום המים, ולמידות אשר בוצעו ותוצאותיהן - כפרו המבקשים כפירה כללית.

דין והכרעה:

15. למעשה, ולאחר שהמשיבה העבירה חלק מהמסמכים, ולגבי חלקם טענה כי אין בידיה מסמכים נוספים מעבר לאלו שהועברו, נותרה המחלוקת בין הצדדים באשר למסמכים הבאים:

- שיטות דגימה ואנליזות לפיהן עבדה המעבדה לשם קביעת הממצאים המפורטים בכתב האישום;

- דו"חות כיוול ונהלי מעבדה לביצוע כיוול;

- חישובי אי ודאות;

- תוצאות מבדקים של הרשות הלאומית להסמכת מעבדות;

- הסכם התקשרות בין המשרד להגנת הסביבה לבין המעבדה.

16. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובתשובת המבקשים לכתב האישום, עיינתי במסמכים שהועברו לעיוני מטעם המשיבה ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים - נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

17. זכותו של נאשם לעיין בחומר חקירה מעוגנת בסעיף 74(א) לחסד"פ. זכות זו נגזרת מהזכות להליך פלילי הוגן, והיא מהווה אחת מזכויות היסוד של נאשם במשפט פלילי. המדובר בכלי הגנה חיוני, שמטרתו למצות את יכולתה של ההגנה להגיע לראיות ולמידע שיש בהם כדי להועיל להגנת הנאשם, ולהבטיח קיומו של משפט הוגן.

18. על אף מעמדה וחשיבותה, אין הזכות לעיין בחומר חקירה זכות מוחלטת. לא כל חומר אשר יש לו שייכות כללית לאישומים - ייחשב כחומר חקירה כמובנו בסעיף 74(א) הנ"ל. בתי המשפט, על ערכאותיהם השונות, עמדו על כך באינספור החלטות, ובניסוחים שונים. נקבע, כי בית המשפט לא יתיר "מסע דיג" בלתי ממוקד, וכי אין להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין [ר' למשל בג"צ 233/85 אלהוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט (4) 124; בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר ואח' (23.1.2014); בש"פ 2632/00 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2000 (2) 1287].

19. המסמכים המבוקשים בענייננו - אינם נוגעים באופן ישיר לאישום. הנגיעה שלהם כללית יותר, שכן מדובר בבקשה לעיין במסמכים המלמדים על עקרונות כלליים ונהלים כללים לפיהם ביצעה המעבדה את הבדיקות ואת החישובים; בנוסף, מעוניינים המבקשים לעיין במסמכים אשר ייתכן ובכוחם ללמד - באופן כללי - כי המעבדה אינה עומדת בכללים ובסטנדרטים אשר הוטו לעבודתה על ידי המדינה ועל ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות.

20. אשר לנהלים וסיווגם כחומר חקירה - המגמה העולה מקריאת הפסיקה היא כי אין לראות בנהלים פנימיים של המעבדה משום חומר חקירה. אין די באפשרות המועלית על ידי ההגנה, לפיה ייתכן והנהלים יסייעו בידה להפריך את בדיקות המעבדה, כדי למקם את נהליה הפנימיים של המעבדה במשבצת הרואה נהלים אלו כחומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ. כך למשל נקבע בבש"פ 6717/12 **מדינת ישראל נ' ברוך אהרון** (18.12.2012):

"האם הנחיות העבודה של מעבדות הזיהוי הפלילי, המידע הנוגע לחומרי הבדיקה ושאר המסמכים שביקש המשיב הם "רלוונטיים" במובן הנדרש לבקשה המוגשת במסגרת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי? לטעמנו, התשובה לשאלה זו היא שלילית. במקרה הנוכחי, לא מצאנו כי יש להרחיב את היקף המידע הנכלל תחת ההגדרה "חומר החקירה הרלוונטי" כך שיכלול בתוכו, באופן גורף, את המסמכים שבהם המשיב ביקש לעיין. לא עלה בידו של המשיב, על אף בקשותינו החוזרות ונשנות, ליצור לעצמו נקודת אחיזה המסבירה מדוע ברצונו לעיין בכל המידע שדרש. פרט להסברים הנוגעים לרצונו לבחון את תפוגת החומרים שהיו בשימוש בעת הבדיקה ואת האפשרות כי לא ניתן להסתמך עליהם לפי סטנדרטים מקובלים, לא שמענו מפיו דברים משכנעים מדוע המסמכים המבוקשים רלוונטיים וראויים להיכלל במסגרת חומר חקירה. אין באפשרות הכללית כי ייתכן וחומר החקירה יסייע בידו כדי להכריע כי מדובר במסמכים רלוונטיים, במובנו של סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. הרחבה שכזו לגישת בית המשפט לעניין חומר חקירה אינה תורמת לזכותו של הנאשם להליך הוגן והיא עלולה לפגוע בהליך הפלילי".

ור' גם ע"ח (ב"ש) 47710-04-13 **מדינת ישראל נ' אבו לטיף** (22.5.2013);

מ"ת (ת"א) 31001-03-15 **מדינת ישראל נ' פרל** (3.8.2015) והאסמכתאות שם;

ע"ח 28980-09-14 **בתי הזיקוק ואח' נ' מדינת ישראל** (18.9.2014);

מ"ת (ב"ש) 22431/09 **נחמיאס נ' מדינת ישראל** (26.6.2011);

ע"ח 18654-11-14 **מדינת ישראל נ' חברת מחצבות ורד בע"מ** (14.12.2014).

21. אמנם, ייתכנו מקרים בהם תוכח זיקה **ישירה** לאישום, או כי זירת המחלוקת תתחום גם את הנהלים הפנימיים כחומר אשר יש לו זיקה ממשית לבירור האשמה (למשל, במקרה בו תיטען טענה ספציפית **ובעלת אחיזה בראיות**, המלמדת על כשל או פגם בעבודת המעבדה).

22. ואולם, בהיעדר אחיזה שכזו, הרי שעתירת המבקשים נותרה בבסיסה עתירה כללית לקבלת נהלים הנוגעים לבדיקות שנערכו במעבדה.

יש טעם בטענת המשיבה, כי משמעת קבלת העתירה היא כי בכל תיק בו נערכות בדיקות מעבדה (בין אם במעבדות מז"פ, במכון לרפואה משפטית או כל מעבדה אחרת) - הרי שהנהלים והוראות המעבדה בכל אחד מהתחומים יהפכו לחלק מחומר החקירה, ללא צורך בזיקה ממשית וקונקרטית להגנת הנאשם. כפי שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי בעניין **נחמיאס** שהובא לעיל, המדובר בתוצאה המרחיקה את הגדרת "חומר חקירה" לעבר מחוזות רחוקים, אף מעבר ל"פריפריה" של כתב האישום.

23. סיכומו של דבר - המסמכים אליהם מתייחסת בקשת המבקשים הם מסמכים כלליים, שאינם נוגעים ישירות ובאופן ממשי לאישום הספציפי. טענת ההגנה אותה המבקשים מעוניינים לבסס (בדבר בחינת האפשרות כי המעבדה פעלה שלא בהתאם לנהלים, או בניגוד להסמכתה, או שמא בניגוד לחוזה ההתקשרות בינה לבין המדינה) - היא טענה ערטילאית הנעדרת בשלב זה אחיזה בראיות.

24. מובן, כי אין במסקנה זו כדי לסתום את הגולל על האפשרות כי בסופו של יום יועברו המסמכים המבוקשים לעיונם של המבקשים. עדיין פתוחה בפני המבקשים הדרך לחקור במסגרת ההליך העיקרי את עורכי הבדיקות ונוטלי הדגימות. ככל שיעלה בכך הצורך, יוכלו המבקשים לבקש את המסמכים במסגרת סעיף 108 לחסד"פ, מאת המותב השומע את התיק העיקרי.

25. במהלך הדיון בפני נטען ע"י ב"כ המבקשים, כי המתווה של בקשה לעיון בחומר חקירה עדיף על פני הליכה במתווה של סעיף 108 לחסד"פ, בשל שיקולי יעילות, וכדי שהמבקשים יידעו מבעוד מועד אם נעברה על ידם עבירה אם לאו. אינני סבור כי יש ממש בטענות אלו. לעניין היעילות, סבורני כי דווקא התייחסות למסמכים ספציפיים במהלך חקירתו של עד זה או אחר - יכולה למקד ולהבהיר את הרלבנטיות הנטענת של המסמכים לזירת המחלוקת. היא בוודאי עדיפה על פני איסוף מראש של מסמכים, אשר לעת הזו הרלבנטיות שלהם לבירור האשמה - נראית קלושה.

אף בטענה השניה לא מצאתי כדי להטות את הכף לטובת היעילות לבקשה. איני רואה כל ייחוד או אבחנה בין המקרה שבפני לבין עשרות דוגמאות של סוגי בדיקות שונות אשר תוצאותיהן מצביעות אם בוצעה עבירה אם לאו [יהיו אלה בדיקות מז"פ, DNA, בדיקות טוקסיקולוגיה, זיהום אוויר ועוד כיוצא באלה]. אין בכל אותן דוגמאות של סוגי בדיקות כדי להפוך את נהלי המעבדה המסדירים את אופן ביצוע הבדיקות - לחומר חקירה כמשמעותו בסעיף 74 לחסד"פ.

26. סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

המסמכים אשר הוגשו על ידי המשיבה - יוחזרו לידיה בתיאום עם המזכירות.

ניתנה היום, ו' שבט תשע"ז, 02 פברואר 2017, בהעדר
הצדדים.